

[Halfdan Hendriksen.]

minister, der frarådede at vedtage navnet „rigsdagen“ for den nye lovgivende forsamling. Jeg fastholder mit forslag, og det tror jeg også de øvrige forslagsstillere gør. Jeg tror ikke på, at konsekvenserne vil blive slet så alvorlige, som den højtærede statsminister antydede overfor det høje tings ærede medlemmer.

Jeg mener, at det også er af stor betydning — principiel betydning, for mig gerne —, at vi får et navn, som efter min opfattelse er det rigtige. At kalde den nye lovgivende forsamling for „folketing“ eller „landsting“ er efter min mening kun en halvhed. Rigsdagen har mere end 100 år bag sig. Alle ved, hvad „rigsdagen“ er, at „rigsdagen“ i sig opsuger både folketinget og landstinget, og derfor vil det være naturligt og rimeligt at kalde den nye forsamling for „rigsdagen“. Jeg vil se det, før jeg tror det, at folketinget skulle prøve at majorisere os her i landstinget og som sin sidste gerning overfor landstinget forkaste det navn, som vi eventuelt vedtager her. Vedtager landstinget navnet „rigsdagen“, tror jeg ganske roligt, vi kan tage de deraf flydende konsekvenser.

Statsministeren: Ja, jeg beklager lige så levende som det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen, at vi ikke er enige på dette område.

Jeg havde egentlig på et tidligere tidspunkt under forhandlingerne følelsen af, at det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen havde en ret stærkt betonet hældning i retning af at ville prøve på at finde frem til en eller anden form for bevarelse af tingnavnet, således at vi fik ordet „ting“ med i navnet. Og jeg havde sagt til det ærede medlem, at det, jeg lagde vægt på at bevare, netop var ordet „ting“. Så kunne vi jo tale sammen om, hvordan dette tingnavn iøvrigt skulle være. Det skulle være udtryk for det ting, som hele folket samles om — og der var jo flere muligheder. Derfor siger jeg, at der var — synes jeg — noget rigtigt i den tale, som det ærede medlem hr. Alfred Kristensen holdt for et øjeblik siden.

Halfdan Hendriksen: Under sagens første behandling fremhævede jeg, at det efter min opfattelse var rigtigt at kalde den nye lovgivende forsamling for „rigsdagen“, men jeg tilføjede, at jeg godt kunne være med

til at overveje spørgsmålet om at bytte navnet „rigsdagen“ om med navnet „rigstinget“, hvis der kunne skabes flertal for dette navn i det høje landsting. Det kunne der imidlertid ikke, og som følge deraf blev vi stående ved det, der også var mit primære standpunkt, nemlig „rigsdagen“, og det anbefaler jeg ærede medlemmer at stemme for.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 udenfor betænkningen af statsministeren (se foran) og § 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 i betænkningen *vedtoges* med 40 stemmer mod 21; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 3, således ændret, og §§ 4—14 *vedtoges* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2, § 15, således ændret, og §§ 16—28 *vedtoges* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 udenfor betænkningen af statsministeren (se foran), § 29, således ændret, og §§ 30—40 *vedtoges* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 i betænkningen *vedtoges* enstemmigt med 68 stemmer.

§ 41, således ændret, *vedtoges* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 *vedtoges* enstemmigt med 68 stemmer.

Ændringsforslag nr. 6 *vedtoges* enstemmigt med 68 stemmer.

Ændringsforslag nr. 4 betragtedes som *vedtaget* efter vedtagelsen af ændringsforslag nr. 5 og 6.